

[Kristen Amby.]

skæv Udvikling — tror jeg, det er rigtigt — for at faa Forholdet klaret —, at man virkelig opdrager baade den paagældende Arbejdsgiver og i øvrigt ogsaa den anden Part til at sørge for, at Spørgsmaalet om Huset bliver kontraktligt i Orden.

Noget helt andet er den Motivering, den højtærede Landbrugsminister giver: at det er for at beskytte de svage. Den kan i og for sig være god nok, men jeg tror bare ikke, at det, hvis det virkelig blev almindeligt at oprette Kontrakter, just alle Dage vilde være en Beskyttelse for de svage — det er jeg slet ikke saa sikker paa —, for man vilde vel saa nok lære at faa Standardkontrakter affattet, som var saa vandtætte, at der næsten ingen Ret var for den anden Part.

Men jeg tror, at det, om jeg saa maa sige, af visse Redelighedsgrunde er bedst, at man faar dette Forhold klaret, og derfor synes jeg, det er urigtigt nu at søge gennemført en Ændring. Det er heller ikke paa-krævet, fordi der har været et enkelt Tilfælde, som har givet Anledning til Overvejelser af denne Art. Noget helt andet er, at man, naar Loven nu har virket en vis Tid, maaske kunde tænke sig at ændre Frister, eller hvad man nu vil. Men jeg tror, som sagt, ikke, man skal gaa væk fra det kontraktlige Forhold.

Valdemar Thomsen: Som jeg allerede har bemærket til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, vil det efter min Overbevisning rokke ved Tillidsforholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, hvis man ikke ændrer Loven i den af os foreslaede Retning. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby syntes at være noget i Tvivl om, at der virkelig bestaar et saadant Tillidsforhold. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at det er i meget, ja, i yderst faa Tilfælde, at der mellem en Gaardejer og en Fodermester oprettes en Huslejekontrakt, og derfor vil man, som sagt, rokke ved Tillidsforholdet, hvis ikke man søger Loven ændret paa dette Omraade.

Landbrugsministeren udtalte, at Meningen var at gennemføre en Beskyttelse for den svagere Part. Dette giver mig Anledning til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, fordi denne Udtalelse af Ministeren saa afgjort er i Uoverensstemmelse med det Tilsagn, han i 1938 gav Landstingsudvalget. Hvis ikke Ministeren havde givet et saa uforbeholdent Tilsagn, kunde Udvalget ikke have skrevet den paagældende Betænkning, som det har gjort. Der staar deri udtrykkeligt:

„.....men da Landbrugsministeren over for Udvalget har erklæret sig indforstaaet med, at Tjenestehuset skal fraflyttes straks ved Tjenestens Ophør, naar det i Henhold til Medhjælperloven er klart, at Medhjælperen har Skylden for Tjenestens Ophør“

o. s. v. Dette kan kun opfattes derhen, at Ministeren i hvert Fald paa det Tidspunkt har været fuldstændig indforstaaet med, at Loven skulde opfattes saadan, som man bliver nødt til at opfatte den, hvis den Ændring, vi har foreslaaet, bliver gennemført. Derfor spørger jeg den højtærede Landbrugsminister, om han har givet et saadant Tilsagn, og om han nu har faaet et andet Syn paa denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg ønsker blot at gøre opmærksom paa, at den gældende Lovs § 31 gaar ud paa, at Overdragelse af et Hus eller en Bolig skal ske ved skriftlig Kontrakt. Det er fastslaaet i selve Loven, at det er noget der skal ske, og man maa ikke nøjes med et Tillidsforhold. Det er kun i det Tilfælde, at man ikke opfylder Loven, at disse strengere Bestemmelser træder i Kraft. Jeg synes, det er helt rimeligt, at de, der ikke opfylder Lovens Bestemmelser, kommer til at løbe en Risiko, fordi de ikke har gjort, hvad de skulde.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Levinsen): Det er væsentligt i Anledning af det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Bemærkning om, at man kunde vente noget og se, hvordan Loven virkede, at jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at der i Loven af 13. April 1938 § 34 ikke er Tale om noget nyt i dansk Lovgivning. Den Bestemmelse, der her er Tale om, og som foreslaas ændret, er 100 Aar gammel, og det er ejendommeligt, at Bestemmelsen om den Beskyttelse, der for 100 Aar siden er givet Arbejdere, der maatte bo i saadanne Tjenesteboliger, aldrig er blevet angrebet, før vi ved Loven af 13. April 1938 lempede Forholdet noget ved at indføre den Bestemmelse, at disse Boliger paa Landet skulde kunne opsiges til Fraflytning henholdsvis 1. April og 1. Oktober i Stedet for som tidligere med 6 Maaneders Varsel til 1. Maj. Der har ikke tidligere fra Landbrugets Side været gjort nogen Ind-